

HUIZEN IN TRANSFORMATIE

Interventies
in Europese
gentrification

Interventions
in European
Gentrification

HOUSES IN TRANSFORMATION

NAi Uitgevers
/ Publishers

~ Project ~
FOOD FOR THOUGHT

~ Project ~
FOOD FOR THOUGHT

Project:
Edible Estate: Regional
Prototype Garden nr. 4
Plaats:
Southwark, Londen,
Engeland
Kunstenaar:
Fritz Haeg

Project:
Edible Estates: Regional
Prototype Garden No. 4
Place:
Southwark, London, UK
Artist:
Fritz Haeg

Met zijn 'Edible Estates'-projecten pleegt Fritz Haeg met enige regelmaat interventies in bestaande en vaak onopgemerkte groengebieden in steden, zoals parken, groenstroken of tuinen. Haeg werkt zowel in particuliere als gemeenschappelijke tuinen en deze plekken, vaak gekenmerkt door een neutrale of onverzorgde begroeiing van gras en struiken, worden door hem getransformeerd tot een tuin waarin groenten, fruit en kruiden groeien. De groentetuinen worden samen met de bewoners van de omliggende wijk aangelegd en beplant, waarbij tevens getracht wordt een betrokkenheid te genereren die het tuinonderhoud door deze bewoners stimuleert. Haeg hoopt dat op deze wijze de collectieve volkstuinten bijdragen aan de sociale interactie tussen wijkbewoners. De Edible Estates bieden een platform waar buurtbewoners een gemeenschappelijk doel hebben en samen verantwoordelijkheid dragen.

Met de Edible Estates wordt voorzien in een bescheiden voedselproductie. Het is tevens een politiek geladen statement, omdat Haeg de sociale cohesie wil versterken. De Estates zijn tevens een voorbeeld van 'avant gardening', een vorm van conceptuele land-art, waartoe bijvoorbeeld ook de activistische ingrepen in braakliggende stadspercelen door de Engelse Guerrilla Gardening beweging behoren. Beiden interveniëren in verwaarloosde groene openbare ruimte met een maatschappelijk ambitie en een bezorgdheid over de kwaliteit van de bebouwde omgeving.

Haeg wil met zijn Edible Estates het bewustzijn voor duurzaamheid, ecologie, de bron van ons voedsel en tijdsverloop vergroten. Maar zijn volkstuinten ageren ook tegen maatschappelijke gemakzucht, sociale desinteresse en vormen van vervreemding in onze samenleving. Haeg hoopt dat wijkbewoners

In his Edible Estates projects Fritz Haeg makes fairly regular interventions in existing, often inconspicuous, areas of overlooked urban greenery such as parks, green strips and gardens. Haeg intervenes in both private family gardens and communal gardens and he transforms these spots, which commonly have a neutral or neglected vegetation of grass and shrubs, into gardens where fruit, vegetables and herbs grow. The vegetable gardens are laid out and planted with the help of residents of the surrounding district, a secondary aim being to generate sufficient involvement among them to ensure that they will continue to maintain the gardens. In creating these collective vegetable gardens Haeg hopes to promote social cohesion among the residents. The Edible Estates provide a common goal for the neighbours and a shared responsibility.

The Edible Estates yield edible produce on a modest scale. They also amount to a politically-charged statement, given that Haeg is aiming to boost social cohesion. The Estates are an instance of 'avant gardening', a form of conceptual land art that includes, for instance, the activist interventions in neglected plots of urban ground by the British Guerrilla Gardening movement. These interventions in derelict green public spaces are mostly driven by social ambitions and a concern for the quality of the built environment.

Haeg intends his Edible Estates to foster an awareness of sustainability, ecology, the source of our food, and the passage of time, but the gardens represent also a protest against public apathy, indifference and other forms of alienation in our society. Haeg hopes that local people will start thinking, in their new role as gardeners, about where they live, about other residents of the neighbourhood, about the

in hun nieuwe rol als tuinman of -vrouw gaan nadenken over de plek waar zij wonen, over andere buurtbewoners, de mogelijkheden die een wijk biedt én de wijze waarop gebruikt wordt gemaakt van ruimte in het algemeen.

De Edible Estate, die Haeg in Londen realiseerde, ligt in de wijk Southwark die bekend staat om zijn geringe groenvoorzieningen. De tuin waar Haeg aan werkte was voorheen een typisch Engels grasveld met zeer bescheiden en onderhoudsarme begroeiing. Met hulp van buurtorganisaties mobiliseerde Haeg bewoners met wie hij in één weekeinde de bestaande grasveld transformeerde tot een kleinschalig productielandschap waar groente, fruit, kruiden en graansoorten werden aangeplant.

De tuin heeft een driehoekige vorm en werd vóór Haegs bemoeienissen van de openbare ruimte gescheiden door een hek waardoor het gebied onbereikbaar was voor bewoners. Aanvankelijke scepsis van bewoners over het mogelijk aantrekken van vandalisme werd weggenomen door het enthousiasme voor het project onder scholieren van een nabij gelegen school. Bewoners hadden ook een belangrijke stem in de keuze van gewassen. Die keuze werd daarmee ook een afspiegeling van de diverse etnische groepen die in de wijk wonen. Voor het ontwerp van de tuin en de perken liet Haeg zich inspireren door de vormgeving van de bloembedden bij bijvoorbeeld Buckingham Palace en in Hyde Park. Een plek waar groente wordt verbouwd hoeft volgens Haeg niet noodzakelijkerwijs te worden vormgegeven als productielandschap. Bovendien verhoogde hij met deze inrichting de kans op acceptatie en adoptie van de tuin door zowel de schoolkinderen en de bewoners.

opportunities the district offers and about the way space is utilised in general.

The Edible Estate that Haeg realised in London is located in the Borough of Southwark, noted for its lack of green amenities. The garden Haeg worked on was a typical English lawn with very meagre, low-maintenance planting. Aided by neighbourhood organisations he mobilised residents to spend a weekend to transform the existing lawn into a small-scale productive landscape, planting vegetables, fruit, herbs and edible grains.

The garden is triangular in shape, and, prior to Haeg's initiative, was separated from the surrounding public space by a fence that made it inaccessible to local residents. Initial scepticism on the part of the residents wary of the risk of vandalism ebbed away in response to the enthusiasm shown for the project by pupils from a nearby school. The residents also had a significant say in the choice of crops, with the result that this choice came to reflect the various ethnic groups living in the area. For the design of the garden and its beds, Haeg drew inspiration from the flowerbed designs of such places as Buckingham Palace and Hyde Park. A vegetable patch does not, in Haeg's view, necessarily have to be designed like a farmer's arable field. Moreover, this arrangement raised the chances of the garden's acceptance by school children along with residents.

